

A reddit & diaphanam: hic vero densat, omnia inter miscet, aut mixta separare nequit, nec puritatem aliquando inducere potest. Verum ut imbecillus calor in omni materia, quæ facile misceri potest, opacitatis est causa; ita validior calor non nisi in certa materia, in ea scilicet quam potest modo miscere, sed non prorsus: aut si miscet, eam tamen extenuare & purificare nequit. Videtur adhuc alia esse causa opacitatis, & perspicuitatis, proprii caloris conseruatio, & extinctio in propria materia: ideo enim mortua corpora sunt opaca & obscura, quia proprium calorem & spirituosam, aeream inquam, & igneam substantiam amiserunt, ex qua dum vivebant luciditatem obtinebant. Quibus quidem ita positis, videamus an vrinae fieri possint opacæ & perspicuæ ab omnibus prædictis causis; an vero ex quibusdam. Nemini quidem dubium est, vrinas quasdam fieri opacas ob mixtionem terrenæ & crassæ substantiæ: quandoquidem quæ iam subsiderunt, agitatione ita confunduntur & obscuræ redduntur: necnon quæ confusæ minguntur, & postea facta subsidentia clarescunt, non enim alia ratione accidere potest, quam quod terrenæ substantiæ crassæ & opacæ misceantur cum aqua & diaphana. At si ita statuamus, ratio reddenda est, cur ex crassis quædam sint diaphanæ, alæ vero opacæ: aliquando vero nequeant perspicuitatem impedire. Quoniam scilicet quod miscetur crassum, in minima est quantitate, & ob id nequit facere ut transitus splendoris impediatur. Ita enim bilis quæ liquorem vrinae tingit, non impedit vrinae perspicuitatem; etsi sua natura est crassa & opaca: pauca enim est illius portio quæ assumitur ad tingendum vrinae liquorem. Aliquando vero substantia crassa, quæ miscetur in multa quantitate, opacitatis est causa: aliquando vero luciditatem non impedit, videmus enim aliquando vrinas flauas, rubras, crassas, & tamen perspicuas. Aliquando vero subiugales, quæ non maiorem habent mixtionem terrenæ & crassæ substantiæ, & tamen opacæ conspiciuntur. Non ergo id quantitate substantiæ, quæ miscetur, sed ex mixtionis modo accidit. Quæ enim penitus misceantur, vel eundem habent mixtionis modum; illæ opacæ redduntur: quæ vero mediocrem modum, perspicuæ euadunt. Nam ubi exacta est mixtio, sit confusio aquæ & terræ substantiæ: & propterea ubi est illarum substantiarum proportio, res non possunt lucidæ fieri, sed turbatæ & opacæ plus vel minus euadunt. Id quod apparet in vrinis purulentis quæ turbidæ minguntur; & ubi subsiderunt, facile ex agitatione confunduntur & turbantur: quoniam scilicet pus minimam habet visciditatem, sed crassitiam terrenam, quæ promptè vndiquaque cum liquore vrinae miscetur. Vbi uerò quæ misceantur crassa nondum sunt elaborata; partes omnes habent heterogeneas, non purgatas, non sublimatas, non uictas a calore, quare absunt luciditatis causæ. Et propterea urinae subiugales sunt opacæ, quia fiunt in corpore, ubi est multa pituita cum sanguine commixta, quam calor naturalis, aut is qui in corpore uiget, solum agitare, & ex ea multos flatus gignere, & hæc cum liquore urine utcumque miscere potuit. Quod si paulo postea clarescit, ostendit uapores illos qui eleuabant partes terrenas, paucos fuisse, & propterea naturam breui separaturam morbosas causas, ut quæ materiam habeant iam fere sublimatam & elaboratam. At tali enim materia aeris uapores puri & tenues & pauci gignuntur, qui cito exhalant, & res graues cum quibus erant commixti, descendere permittunt: ubi uero urine subiugales tales manent quæles minguntur, ostendunt uigere illam agitationem, quæ fit in pituita & alijs humoribus a calore, & multos gigni crassos uapores qui ab alijs urine partibus, cum quibus sunt commixti, exhalare nequeunt. Quare merito tales urinae superioribus deteriores censentur. Non ergo sola agitatio humorum subiugales reddit urinas; sed ubi adsunt humores pituitosi multi, & calor multus. Ex his enim causis multorum uaporum generatio & pituita cum urina mixtio fieri potest, præsertim si pituita in uenis maioribus continetur, unde uidemus urinas subiugales non fieri, nisi in febribus continuis. Superest ut reddamus rationem cur urinae flauæ, rubræ, crassæ, perspicuæ reddantur. An id fit quia minus habent materiæ crassæ? quandoquidem prædicti colores ut bilem testantur abundantem, qui tenuiorē reddit materiā: & non solū tenuiorem, sed magis aereā & puriorem, & magis elaboratam? nam ibi admodum sunt urine igneæ: ut in principio & augmento morbi urinae non sunt admodum crassæ, sed in uigore & declinatione, quoniam iam natura materiam multum alterauit, & concoxit, & in concoctione purificauit humores, & splendorem in illis reliquit ex impressionibus factis a calore. Et quia talis materia quanto magis concoquitur, tanto magis elaboratur & assimilatur, & diuersæ partes propriam formam recipiunt; ideo quod est crassum in illis, minimum amplius habet uaporosæ substantiæ quæ per concoctionem exhalauit, & si quæ amplius manet, non est uaporosa sed extenuata, propterea non potest partes crassas diu sustinere, & illas mouere & miscere exacte per omnes urine partes: quo fit ut tales urine quanto magis sunt concoctæ, eo citius faciant separationem contentorum a liquore, & contenta magis descendant, quod est iudicium cinerem quendam factum esse ex crasso humore qui suapte natura non amplius subleuatus a uapore descendere potest. Ergo ut diximus, tales urinae fiunt perspicuæ, etiā si sint crassæ: quia crassa illarum substantia nō tāta est in alijs: & quia nō abundat multis & crassis, uaporibus æqualiter & multū misceri nō pōt, sed mediocriter. Videamus iam an aliæ causæ opacitatis in alijs urinis opacis inueniri possint. Potest quidem impuritas